

ня. Подиръ обѣдъ Миларовъ дойде у насъ; министритѣ, каже, сж нѣкакси като попарени, нѣщо става, и Славейковъ. Утре трѣбва да бжде затоварена камарата. Днесъ ще се свърши съ бюджета.

На 3 ч. излизамъ къмъ Събранието. Бурмовъ по пжтя ми разправя, че чулъ, какво ужъ Цанковъ си далъ оставката. Срѣщамъ Стоилова; поздравлява ме съ новъ шефъ. Днесъ князътъ изпратилъ остро писмо на Каравелова като министър-председателъ, въ което иска отстраняването на Цанкова, поради забърканата каша въ Дунавската комисия, като му припомня и случката съ Валтера и т. н. Това трѣбвало да стане преди разотиването на камарата и преди сигурнитѣ ноти на Австрия. Предъ Събранието срѣщаме заедно Тишева. Промѣната ще бжде: Славейковъ на вътрешнитѣ работи, а на просвѣтата — Сарафовъ. Съ Вацова и Стоилова се разхождаме нагоре-надолу предъ камарата. Седемнадесетиятъ министъръ, „der Siebzehnte“. Инженеръ Михайловичъ отъ Пловдивъ е дошълъ дукъ на посещение, „тамамъ“ при промѣната; разправя за мърсотиитѣ на Богориди, лѣтоска пакъ искалъ 2000 лири за инсталиране, държали го въ ржцетѣ си разни Бараци, Креспи и други ласкатели и авантюристи, тъкмо за динето е имало търгъ между всички пловдивски хотелджии за най-низката цена, приборитѣ били взети отъ хотелъ „Люксембургъ“. — Князътъ е на екскурзия. Указитѣ още не били подписани. Вътре шумъ, дебатитѣ по бюджета били прекжснати, Стамболовъ казалъ, че пълномощие за закони ще се даде само на министерството Каравеловъ. Миларовъ дойде при насъ вънъ мраченъ, защо Сарафовъ е турнатъ вътре, младата сила да се остави за бждещето, нека сега старитѣ я изкаратъ; Стоиловъ ни съобщи по това, че казалъ на Каравелова, какво кржжецътъ отъ млади сили се е готвилъ за много далечно бждеще (Стоиловъ, Сарафовъ, азъ и пр.). Миларовъ: спасете го, ако можете. Сарафовъ на мене и на Стоилова каза, че самъ нищо сигурно не е обещавалъ, че едва сега на 3 ч. това му е съобщено — станалъ рано и не знаелъ, че ще бжде вечерътъ министъръ; Миларовъ живѣе у него, вчера вечерътъ Сарафовъ челъ нѣщо математическо, понеже се готвѣлъ за евентуаленъ учителски изпитъ въ Загребъ и следъ това разговаряли *de amoribus Zagrebensibus* [за загребскитѣ любими]. Миларовъ сънувалъ най-сладки сънища, Сарафовъ възбуденъ отъ споменитѣ почти не спалъ.

Мих. Сарафовъ